

Šejtanska Sofra

U tamnom dobu preovladava
vjera u svemoć znanosti, i neznanje
o duhovnoj medicini. Zlatno doba će donijeti
Harmoniju.

Ahmet je žurio prema šejh Mustafinoj kući jer se njegova žena Zulka naglo razboljela i valjalo je hitno tražiti pomoć, osjećala je veliki nemir, izgubljenost, slabost i nervno rastrojstvo. Ono što bi danas nazvali akutnom psihozom. Našao je hodžu Muju u njegovoj kući. I sam usplahiren brzo zatraži pomoć kratko mu opisavši šta se dogodilo.

Šejh mu reče: "Žena ti je stala na Šejtansku sofru."

Zatim otvori neku staru knjigu požutjelih stranica i napravi mu zapis kojeg Ahmet odmah stavi u džep od kaputa.

„Neka ga nikada ne skida“ - dodade šejh. Poselamiše se i Ahmet se žurno vrati kući. Zapis je ušiven u zeleno platno i njegova žena ga odmah stavi sebi oko vrata. Za par minuta svi simptomi nestadoše kao rukom odnešeni. Nadugo su u cijeloj porodici pričali o tom događaju diveći se znanju i moći Mustafe Žuje. Ovo je primjer znanja o duhovnim stranama nevidljivog svijeta koje je hodža Mujo stekao nekom vrste INICIJACIJE. Jer ovako živo znanje se prenosi direktno sa čovjeka na čovjeka. A to zahtjeva poseban proces uvođenja u spiritualne tajne. Kada je spomenuo „šejtasnu sofru“ Šejh je vjerovatno mislio na džine a među njima ima dobrih i zlih, ovakvih i onakvih a o čemu i Kur'an govori. Ima i vjernika i nevjernika, šejhova i evlija, "ima nas vrsta različitih" (Kur'an). U njihov svijet ne treba ulaziti, a vidjeli smo da čak i nenamjerna greška košta.

Zulka bijaše ozdravila a hodžin zapis nije skidala do kraja života. Danas je općenito jako malo ljudi sposobnih za duhovno liječenje, no ono postoji, jer je Imam Ali a.s. rekao: "ZAPIS JE ISTINA" a njegove riječi vrijede u svakom vremenu.

Ipak danas zapisuju i mnogi koji nisu inicirani u tajna znanja te je tako procvjetao „sveti biznis“ a čovjek u nevolji je sklon povjerovati u sve ne bi li dobio očekivani lijek. Nekima se stanje poboljša od bilo kakvog zapisa, no, ne smijemo zanemariti PLACEBO EFEKAT i on se nikako u neprovjerenim stvarima ne može isključiti jer čovjeku i zaista bude bolje ako vjeruje da će mu biti bolje. Osim toga UMNE BOLESTI (koje danas zovu "duševne") objektivno postoje i one su realnost. Isto tako postoje i čini, agaze i crna magija. U tom smislu Imam Ali a.s. je rekao: "ČINI SU ISTINA".

Ove dvije koncepcije danas se međusobno isključuju te ne postoji nikakvo razumjevanje niti međusobna saradnja.

Oni koji se bave zaisivanjem a nisu inicirani u duhovnu medicinu često savjetuju pacijentima da prestanu piti lijekove te se ovima stanje znatno pogorša ili čak izvrše samoubistvo. S druge strane, psihijatrija ne poznaje niti priznaje sakralnu bit čovjekovu držeći se isključivo nauke uopšte ne shvaćajući njene ograničene domete niti prihvataju metafizičku prirodu čovjeka.

Znanost uopšte ne priznaje postojanje duše ali ipak umne bolesti zove „duševne“. Ibn Arebi je za umne bolesnike savjetovao samoću, gledanje u zelenilo, zikir te dijetalna ishrana. A duševne bolesti u pravom smislu te riječi jesu škrtost, pohlepa, oholost, zavist i slično. Dakle, moralno izvitoperenje čovjekovo, jer je ljudska duša podložna tome. Sufizam daje lijekove za pomenuta oboljenja duše a vezano za etapni uspon ka vlastitoj iznutarnjoj savršenosti koja kao potencijal postoji u svakom čovjeku. Takozvana savremena psihijatrija ima uopštenu dijagnostiku ne dotičući karakter i neponovljivu prirodu pojedinca te sva zbivanja u duši (uključujući i mistična) smješta na razinu simptomatologije.

Skeniranja mozga potvrđuju velike promjene u tom organu kod kliničke depresije i shizofrenije a nova otkrića će se svakako desiti. No, nositelji ARHAJSKE svijesti uopšte ne priznaju znanost dok je paradoksalno, upravo Islamski svijet imao bolnice za mentalno zdravlje u vrijeme kada su te bolesti na zapadu pripisivane isključivo vradžbinama. Za mistična otkrovenja znanost nema objašnjenje. Dokazano je da se moždani valovi mijenjaju ali znanstvenici ne znaju zašto jer je problem ztv. moderne nauke upravo u tome što sve želi da dokaže.

Ljudi također nikada nisu lako prihvatili fenomen poslaničke svijesti. Često su je tumačili utjecajem duhovnih bića („Kako govore, džini su u njemu“).

No zasigurno, da duhovnom (duševnom planu) ta bića mogu praviti probleme običnim ljudima. To i Kur'an potvrđuje...., koji ubacuju zle misli u ljudske duše, bilo od džina bilo od ljudi“...

Ubacivanje zlih misli od strane džina je obično na nivou mašte dok je prosezanje u ljudski svijet na nivou fizičkog praktično nemoguće. Valja znati razlikovati umne (duševne) bolesti i satanske podsticaje te objediniti tradicionlanu, duhovnu medicinu i zvaničnu.

Takvi ljudi danas postoje a u ZLATNOM DOBU sva znanja će se vratiti svom istinskom korijenu te će se duhovna i materijalna nauka razvijati harmonično i uporedo.

Za korist svih ljudi.

<https://jasminko.github.io/>



(Slika –Nišan Šejha Mustafe Žuje)

